

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513208021
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2513208021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanej: G. N., narodená XX.X.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, F., o zaplatenie 280,22 eur s príslušenstvom takto,

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 216,53 eur, úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 25,34 eur od 12.8.2010 do zaplatenia, zo sumy 187,65 eur od 12.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 3,54 eur od 12.6.2010 do zaplatenia, čo jej súd povoľuje zaplatiť v mesačných splátkach po 10,- eur, vždy do 25 dňa každého mesiaca pod následkom straty výhody splátok a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh **z a m i e t a**.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3 zmluvy o pripojení zo dňa 11.5.2010 v znení „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 2 tejto Zmluvy alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu v sume 47,80 eur/ 1440,-Sk“ je neprijateľná.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 10,23 eur za súdny poplatok a vo výške 46,20 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jána Šoltésa a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 24. 6. 2013 domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 280,22 eur, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 25,34 eur od 12. 8. 2010 do zaplatenia, zo sumy 191,68 eur od 12. 7. 2010 do zaplatenia, zo sumy 15,40 eur od 12. 6. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, najmä návrhom zo dňa 12. 6. 2013, zmluvou o pripojení zo dňa 11. 5. 2010, faktúrami na čl. 3-12, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 3. 10. 2012, s obsahom celého spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalovaná uviedla, že zmluvu uzavrela a využívala služby. Fakturované ceny neuhrádzala z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Je silná diabetička a poberá dávku v hmotnej núdzi. Žiada povoliť splátky 10,- eur mesačne.

Zo zmluvy o pripojení zo dňa 11. 5. 2010 vyplýva, že žalovaná požiadala o poskytovanie telekomunikačných služieb zo strany právneho predchodcu žalobcu - program služieb Relax 60 a to po dobu 24 mesiacov. Zároveň jej bola pridelená SIM karta, telefónne číslo XXXXXXXXXX. Zároveň sa žalovaná zaviazala po dobu 24 mesiacov zotrvať vo vzťahu k žalobcovi, platiť cenu služieb v súlade so všeobecnými podmienkami, nedať svojim konaním žiaden podnet, aby pred uplynutím doby 24 mesiacov bol žalobca nútený skončiť platnosť zmluvy alebo dodatku k nej z dôvodu zavinenia žalovaného pre nesplnenie alebo porušenie niektorých zo zmluvných povinností, ku ktorým sa žalovaná zaviazala, prípadne porušenia zmluvných povinností zo strany žalovanej, v prípade ukončenia zmluvy pred uplynutím 24 mesiacov zo strany žalobcu sa žalovaná zaviazala zaplatiť zmluvnú pokutu 47,80 eur/1440 Sk.

Z faktúry č. 7005818114 zo dňa 22. 6. 2010 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanej sumu 191,68 eur so splatnosťou 11. 7. 2010 za obdobie 22. 5. 2010 - 21. 6. 2010 (z toho 3,32 eur iné poplatky a služby). Z faktúry č. 7006758697 zo dňa 22. 7. 2010 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanej sumu 27,84 eur so splatnosťou 11. 8. 2010 za obdobie 22. 6. 2010 - 21. 7. 2010 (z toho 2,50 eur upomienka oneskorenej platby).

Z faktúry č. 7004844370 zo dňa 22. 5. 2010 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanej sumu 15,40 eur so splatnosťou 11. 6. 2010 za obdobie 22. 4. 2010 - 21. 5. 2010 (z toho iné poplatky a služby 9,96 eur). Z faktúry č. 7102803876 zo dňa 22. 3. 2011 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanej sumu 47,80 eur so splatnosťou 9. 4. 2011 za zmluvnú pokutu.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3. 10. 2012 vyplýva, že právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanej (191,68+47,80+27,84+15,40).

Podľa ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone. Podľa ustanovenia § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Na základe vykonaného dokazovania súd v súlade s návrhom žalobcu a k nemu predložených príloh posudzoval uplatnený nárok žalobcu v zmysle žiadosti o uzavretie zmluvy o pripojení ako nárok na zaplatenie dohodnutej ceny poskytnutých služieb z právneho vzťahu účastníkov založeného na základe uzavretia zmluvy o pripojení podľa cit. ustanovenia § 43 ods.1, 2 cit. zákona č. 610/2003 Z.z., s predmetom poskytovania odplatných elektronických komunikačných služieb (verejných telekomunikačných služieb), definovaných v cit. zákone a v zmluve o pripojení, keď účastníci uzavreli kúpnu zmluvu, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca si svoju zmluvnú povinnosť splnil, poskytol žalovanej telekomunikačné služby, ktorých úhradu si uplatnil v súlade so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami a predloženými faktúrami. Žalovaná si povinnosť uhradiť faktúr žalobcovi za poskytnuté služby poskytované v súlade s predmetnou zmluvou nespĺnila v lehote splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými jej boli účtované mesačné poplatky za užívanie služieb v sieti žalobcu. Súd považoval návrh za dôvodný v časti sumy 216,53 eur (187,65 + 25,34 + 3,54) a v tejto časti návrhu vyhovel. Návrh v časti sumy 15,89 eur ako nedôvodný zamietol. Pričom žalobca si vo faktúre zo dňa 22. 6. 2010 na sumu 191,68 eur zahrnul sumu 3,32 eur + DPH za iné poplatky a služby a vo faktúre zo dňa 22. 5. 2010 na sumu 15,40 eur zahrnul aj sumu 9,96 eur + DPH. Za iné poplatky a služby. Súdu nebol v tomto konaní predložený jediný dôkaz o tom, že by predmetné poplatky boli medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnuté (k tomu súd poukazuje na poučenie žalobcu v konaní podľa § 120 ods. 4 O.s.p.) a zároveň súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedené poplatky. Taktiež súd zamietol návrh v časti sumy 2,50 eur za upomienku v zmysle faktúry zo dňa 22. 7. 2010, keď nebolo súdu preukázané ani len vystavenie upomienky (nieto jej doručenie žalovanej), žalobca nepreukázal skutočné výdavky na upomienku, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Ďalej súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedené poplatky. Z pohľadu súdu upomienky nemožno považovať za služby a osobitne za služby poskytujúce žalovanej určitý prospech, za ktoré by teda bola žalovaná povinná platiť. Súd zamietol návrh aj v časti zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka /v znení ku dňu uzavretia zmluvy/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods.

4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka /v znení ku dňu uzavretia zmluvy/ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka /v znení ku dňu uzavretia zmluvy/ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa, ods. 2 podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Z činnosti súdu je známe, že spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., zanikla bez likvidácie po zlúčení spoločnosti Slovak Telekom, a.s. s uvedenou spoločnosťou a od 1.7.2010 spoločnosť

Podľa ustanovenia § 36 odsek 1 veta prvá Občianskeho zákonníka vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda, ods. 2 zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej dojednania. Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky pokuty zásadne je vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak občiansky zákonník, ako aj obchodný zákonník nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute s niektorými všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Súd skúmal aj platnosť dojednania o zmluvnej pokute. Je evidentné, že formulár „Zmluva o pripojení“, tak ako už bolo vyššie skonštatované bol spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. vyhotovený vopred. Žalovaná tento štandardný formulár uvedeného mobilného operátora ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách, ktorými zmluvy o pripojení nepochybne sú, podpísala dňa 11. 5. 2010 bez možnosti

ovplyvniť text formuláru, ktorý v bode 3 obsahuje vopred naformulovaný jednostranný záväzok žalovanej ako účastníka, v prípade porušenia niektorej z jeho povinností a následného vypojenia SIM karty, uhradiť postupcovi zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eur. Neuniklo pozornosti súdu, že pre prípad porušenia povinností mobilného operátora ako dodávateľa (poskytovateľa) nie je v zmluve o pripojení vôbec dojednaný prípadný nárok žalovanej ako spotrebiteľa, na zaplatenie zmluvnej pokuty mobilným operátorom ako dodávateľom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvná pokuta v danom prípade len jednostranne zaťažuje spotrebiteľa pre prípad porušenia jeho povinností, a tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorého povinnosťou je zotrvať v zmluvnom vzťahu s mobilným operátorom po dobu 24 mesiacov a platiť cenu služieb včas. Bez povšimnutia nemožno ponechať ani skutočnosť, že žalovanú zaťažuje povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu na to, kedy v priebehu zmluvnej viazanosti poruší niektorú (hociktorú) zo svojich zmluvných povinností. Súd v danom prípade nemal preukázané ani splnenie podmienok pre prípadnú zodpovednosť žalovanej za škodu. Aj EŠLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obdobných veciach rozhodne odlišne. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Z uvedených dôvodov (neunesenie dôkazného bremena na preukázanie porušenia zmluvnej povinnosti žalovanou súd nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol.

Podľa názoru súdu, zmluvná pokuta tak, ako by bola medzi účastníkmi dohodnutá, teda bez závislosti jej výšky od doby riadneho a včasného plnenia si povinností žalovanej (ako aj každého iného spotrebiteľa), spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je teda neprijateľnou podmienkou, pričom táto je zo zákona neplatná.

Občiansky zákonník vyššie citovaným ustanovením (§ 53a ods. 1) zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka).

Súd nad rámec poukazuje na to, že v obdobných právnych veciach Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 19.11.2012, sp. zn. 5C/136/2012, Okresný súd Komárno rozsudkami zo dňa 20.11.2012 sp. zn. 13C/243/2012 a zo dňa 30.11.2012 sp. zn. 13C/222/2012, Okresný súd Žilina rozsudkami zo dňa 29.6.2012 sp. zn. 6C/100/2012, zo dňa 22.10.2012 sp. zn. 17C/111/2012 a zo dňa 22.10.2012 sp. zn. 17C/122/2012 opakovane rozhodli o neprijateľnosti zmluvnej pokuty vo výške 47,80 € v zmluvách o pripojení uplatňovanej v tomto konaní žalobcom. Vzhľadom k uvedeným právoplatným rozsudkom právny predchodca žalobcu s poukazom na § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je povinný zdržať sa používania nekalej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti vo zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Citované právoplatné rozsudky predstavujú pre žalobcu ako právneho nástupcu dodávateľa zákonnú prekážku uplatňovať nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky a zároveň pre súd zákonnú prekážku priznať žalobcovi plnenie z takejto absolútne neplatnej zmluvnej podmienky. Bolo by v príkrom rozpore s princípom právnej istoty, aby súdy v rámci jednej republiky v

obdobných veciach (o nárokoch uplatnených na tých istých skutkových základoch) rozhodovali rôzne, a to je ďalší podstatný dôvod, pre ktorý nebolo možné (v zmysle ustanovenia § 53a O.s.p.) návrhu vyhovieť.

Tento výklad obsahu zmluvy je s poukazom na § 54 ods. 1, 2 OZ v citovanom znení pre spotrebiteľa aj priaznivejší, keďže spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (obdobne aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5M Cdo 20/2009 z 25.1.2011). Žalobca v tomto sporovom konaní ovládanom zásadou prejednacou nevyprodukoval, podľa § 101 ods. 1 O.s.p. a § 120 ods. 1 O.s.p., žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (záväzok žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade porušenia jeho povinností) bola so žalovanou individuálne dohodnutá, teda, že žalovaná mala možnosť ovplyvniť dojednania o zmluvnej pokute v Zmluve o pripojení. Neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na § 53 ods. 4 citovaného zákona neplatnou ako celok. Súdmi obdobne posudzovaní aj zmluvné podmienky o povinnosti účastníka - spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v zmluvách o pripojení iných mobilných operátorov, pričom tieto rozhodnutia boli potvrdené aj Krajským súdom v Nitre (napr. 9Co/174/2011, 9Co/12/2011), resp. Krajským súdom v Prešove vo veci totožného žalobcu (napr. 16Co/32/2012, 7Co/2/2012).

Súd v súlade s ustanovením § 153 ods. 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku rozsudku určil, ktorú zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, a nie je tu žalovaný podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Priznal žalobcovi úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 25,34 eur od 12. 8. 2010 do zaplatenia, zo sumy 187,65 eur od 12. 7. 2010 do zaplatenia, zo sumy 3,54 eur od 12. 6. 2010 do zaplatenia, keď výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd sa stotožnil s dňom vzniku omeškania 12. 6. 2010, 12. 7. 2010, 12. 8. 2010, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania vo výške 1 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk, t. j. 1 % + 8 bodov spolu výška 9 % ročne. Tým, že sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením sumy 216,53 eur za telekomunikačné služby deň po splatnosti uvedený vo faktúrach. Súd návrh v časti úroku z omeškania zo sumy 63,69 eur ako nedôvodný zamietol, keď návrh tak ako už bolo vyššie skonštatované v tejto sume ako nedôvodný zamietol.

Podľa ustanovenia § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia

Súd povolil žalovanej na jej žiadosť priznanú sumu zaplatiť v splátkach po 10 eur mesačne, keď mal preukázané, že žalovaná poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške, ktorá jej neumožňuje zaplatiť dlžnú sumu naraz. Pri rozhodovaní súd zároveň povolil žalovanej splátky pod následkom straty výhody splátok.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní celkom úspešný 62 % (úspech 81 % - neúspech 19 %), priznal náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 10,23 eur (62 % zo sumy 16,50 eur) a vo výške 41,15 eur ako 62 % zo sumy 58,78 eur za náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci príprava a prevzatie dňa 3. 1. 2013

pisomné podania na súd - návrh na začatie konania zo dňa 12. 6. 2013

2 x á 23,24 eur, 2 x á režijný paušál á 7,81 eur zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 14, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. znení k 30. 6. 2013. Vyčíslenú náhradu trov právneho zastúpenia súd zvýšil o sumu 12,42 eur ako 20 % DPH zo sumy 62,10 eur. Celkovo súd vyčísli náhradu trov právneho zastúpenia v sume 74,52 eur. Avšak právnenému zástupcovi priznal podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako náhradu trov právneho zastúpenia sumu 46,20 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.